

“Baseer REACH-communicatie op afwezigheid van zeer zorgwekkende stoffen”

Utrecht, 28 april 2016 - **“Vooral duurzame bedrijven uit het MKB kunnen hun kansen vergroten door in te zetten op een goede informatievoorziening naar de consument over het vermijden van zorgwekkende stoffen in hun producten”**. Dit toont deze week verschenen onderzoek van Instituut IVAM en het vrouwen- en milieunetwerk WECF in opdracht van het ministerie van Infrastructuur en Milieu.

Stoffenregelgeving is zeer complex. Voor veel ondernemers uit het MKB is het daarom niet eenvoudig om op een slimme manier te voldoen aan de verplichting in artikel 33 van de Europese Chemicaliënverordening REACH¹: het informeren van afnemers en consumenten over SVHC-stoffen (*Substances of Very High Concern*) in voorwerpen.

Het rapport **“Slimme oplossingen voor informatieverplichtingen REACH over zeer zorgwekkende Stoffen (artikel 33 REACH)”** laat zien dat veel vooroplopende ondernemers hun REACH-communicatie baseren op de *afwezigheid* van zeer zorgwekkende stoffen in de voorwerpen die ze verkopen en invoeren in plaats van, zoals REACH voorschrijft, de eventuele aanwezigheid ervan. Omdat blootstelling aan zorgwekkende stoffen allereerst een risico vormen voor kwetsbare groepen, zoals kinderen en zwangere vrouwen, richtten WECF en IVAM zich in hun onderzoek vooral op de baby- en kinderproductenbranche en de risico's die SVHC vormen voor hun kwetsbare doelgroep. Interessant is dat deze branche ook een groot aantal duurzame voorlopers herbergt. De meeste aandacht in de studie is uitgegaan naar consumentenartikelen als textiel (kleding, bekleding), speelgoed en (kinder)meubelen.

Hoe te communiceren over zeer zorgwekkende stoffen (artikel 33 REACH)?

Ondernemers ondervinden nogal wat barrières in het verkrijgen van de juiste informatie over de aanwezigheid en hoeveelheid zorgwekkende stoffen in de producten die ze inkopen. Veel winkeliers en fabrikanten zijn zich niet altijd bewust van de chemische risico's van hun producten, met name de categorie 'cadeautjes' is voor veel ondernemers een valkuil, omdat

veel artikelen die als speelgoed worden gezien niet altijd als speelgoedproduct zijn gemaakt. En daardoor ook niet onder de Europese Speelgoedrichtlijn vallen.

Het bewustzijn over zorgwekkende stoffen is ook laag binnen deze groep ondernemers. Dat komt enerzijds door het ontbreken van gerichte vragen van consumenten over stoffen in producten, anderzijds door de focus die er bij duurzaamheid vooral wordt gelegd op energie en op vermindering van CO₂-uitstoot. Toch zijn 'zorgwekkende stoffen' als thema juist cruciaal voor ondernemers in de baby- en kinderbranche, die de hoogste eisen stellen aan gezondheid en veiligheid.

Slimme oplossingen

Om zo weinig mogelijk met de informatieplicht te maken te hebben probeert een aantal Nederlandse leveranciers en producenten uit voorzorg al zoveel mogelijk schadelijke stoffen te mijden in de producten die ze ontwikkelen, zo blijkt uit interviews met ondernemers en branche-organisaties. Een groot probleem is dat een VIB, een Veiligheids Informatie Blad, in de communicatie naar consumenten toe ontbreekt. Veel ondernemers hebben daarom zelf creatieve manieren gevonden om hiermee om te gaan. Zo nemen sommige ondernemers de "Duitse of Scandinavische route"; producttesten in deze landen zijn namelijk het meest vergaand, en er komen dus minder gevaarlijke producten op de markt. Een andere weg waar veel ondernemers voor kiezen is gecertificeerd inkopen; ze kopen louter in van leveranciers die de strengste keurmerken hanteren. Het levert minder werk en meer zekerheid op, al heeft het vaak wel een iets hogere prijs voor het product tot gevolg.

Productpaspoort

Veel ondernemers vragen aan hun leveranciers een zogeheten Bill of Materials, waarin tot in de kleinste details het consumentenartikel wordt opgesplitst en waarbij voor ieder onderdeel de stoffen worden vermeld. Ook het laten meelopen van een productpaspoort in digitale vorm verdient volgens WECF en IVAM aanbeveling. Gebruikers moeten er vanuit kunnen gaan dat, als gesteld wordt dat een stof veilig gebruikt kan worden, er een volledige risicobeoordeling heeft plaatsgevonden. Een productpaspoort helpt niet alleen de ondernemers maar ook industriële gebruikers om een betere afweging te maken indien zij een stof willen vervangen.

Het rapport "**Slimme oplossingen voor informatieverplichtingen REACH over Zeer Zorgwekkende Stoffen (artikel 33 REACH)**" is hier te lezen:

<http://www.wecf.eu/nederland/nieuws/2016/Zorgwekkende-Stoffen.php>

Meer informatie over het onderzoek:

- Chantal van den Bossche, WECF, tel: 06 28129992
- Hildo Krop, IVAM, tel: 020 525 5080

www.wecf.eu

www.ivam.uva.nl

De Europese chemicaliënverordening REACH (Registratie, Evaluatie, Autorisatie en restrictie van Chemicaliën) trad al op 1 juni 2007 in werking, met als doel een hoog beschermingsniveau te garanderen voor mens en milieu. De verordening maakte bedrijven niet alleen in één keer verantwoordelijk voor het beoordelen en managen van de risico's bij het gebruik van bepaalde chemicaliën, maar ook voor het informeren van de consument hierover. Dat gebeurt binnen REACH via het zogeheten artikel 33.

WECF en IVAM werken al een aantal jaren samen met een consortium van ongeveer 30 MKB-ondernemers. Deze groep ondernemers groeit gestaag en neemt ieder jaar deel aan het Puur Baby Plaza, het duurzame deel van de Negen Maanden Beurs in de RAI, in Amsterdam. WECF voerde in 2012 een eerder onderzoek uit naar de wensen van consumenten ten aanzien van REACH en hieruit bleek dat de reden waarom het bedrijfsleven het grote publiek nog niet actief informeerde, vooral lag bij het ontbreken van een vraag van de consument. Meer informatie www.puurbabyplaza.nl